

aantal drijvende stellingen, zo groot als voetbalvelden, compleet met keten om te schuilen en voor opslag van voer.

Tegen het eind van de middag naderen we de drie huizen van Fagnamore, zonder ook maar een druppel regen. Dus hadden we toch maar naar Handa.... Ach wat, morgen weer nieuwe kansen, eerst maar terug naar Scourie. Weer een pad met hier en daar uitsluitend hemel door de voorruit, maar geen onverwachte tegenliggers. Wel een hevig verontruste Oeverloper die kennelijk het nest had verstopt in de één meter brede keienberm tussen het pad en een meentje. We hebben 'm als souvenir meegenomen...op de video. 's Avonds is er nog tijd voor een wandeling naar het Lodge aan de overkant van de baai. Een bord met "garden" vertelt ons waar de tuin ligt maar ook dat we voor het fraaie landhuis lang mogen. Van wind merken we hier niets, want het ligt heel strategisch achter een hoge rots. Rondom in alle kleuren bloeiende Rododendrons en achter het huis de ommuurde tuin. Naast het houten poortje hangt uitnodigend een plastic tweeliterblik met bovenin een sleufje voor de vrijwillige bijdrage. De tuin lag er netjes bij, dat wel. Toch zouden we niemand aanraden ervoor naar Schotland te komen. Goed... er staan een aantal Palmen, die er bepaald

gezonder uitzien dan die aan onze boulevard, wat wijst op een subtropisch klimaat aan de Schotse westkust. Verder een aantal verschillende geraniums, wat irissen en een leuke vijver. Daar ben je toch redelijk snel op uitgekeken als niet op het juiste moment een paartje Rouwkwikstaarten besluit een baltsshow tussen de geraniums op te voeren, die menig vogelaar tot voorbeeld kan dienen. De vrijer snelt met afhappende vleugels over de grond voor het vrouwtje langs. Steeds als hij dichtbij haar komt valt ze naar hem uit en herhaalt de run zich een meter verderop opnieuw. We volgen zo aandachtig de verrichtingen van het verliefde paar dat we bijna een geluidje uit de achterzijde van de tuin missen. We hadden het al eerder gehoord vanaf de camping en het ook al een jaar geleden leren kennen tijdens onze vakantie in Polen.

De Roodmus, de "Jonhsson's Vogels van Europa" ten spijt. Van met wilgen en berken begroeide waterkanten waar de Roodmus een voorkeur voor heeft is hier geen sprake, maar hij zat er.. en dus wisten we nu zeker, de voorgaande dagen ook al!! We hebben het tweeliterblik niet volgegooid, maar ook niet leeg gelaten.

We weten het nu zeker, morgen gaan we naar Handa, weer of geen weer.

Stichting Vogelasiel Noordwijk

Albert van der Werf

Zoals reeds vermeld in het verslag over het eerste halfjaar van 1997 is het vogelasiel het afgelopen jaar grondig gerenoveerd en uitgebreid met een speciale opvang voor roofvogels. Alle werkzaamheden zijn nu voltooid, de verwarming is geïnstalleerd en de pomp van het bassin werkt weer. Met andere woorden, we kunnen weer draaien.

Van de nieuwe roofvogelopvang wordt al goed gebruik gemaakt. Een Buizerd en een aantal Torenvalken konden na revalidatie worden gelost. Momenteel wordt de roofvogelopvang bevolkt door twee Steenuiltjes; de een heeft een scheve nek, terwijl de ander niet kan vliegen - we hebben echter goede hoop, dat ze na verloop van tijd toch weer in vrijheid gesteld kunnen worden.

Aan het eind van het jaar zijn er veel Zeekoeten afgeleverd aan het asiel. De meeste waren

olieslachtoffers en heel mager. Slechts een viertal kon gered worden en ik ga ervan uit dat deze vogels t.z.t. weer gelost kunnen worden op de Pier van IJmuiden. Overigens was het een rustig najaar en hebben we tot nu toe een zeer milde winter, dus een rustige periode op het asiel.

We wilden de renovatie en uitbreiding van het vogelasiel graag vieren met een feestelijke opening. Deze zal plaatsvinden op zaterdag 20 juni 1998. Houdt daarom deze dag vrij om het asiel met een bezoek te vereren. Tevens zal het asiel in dat weekend open huis houden. Dat zal samenvallen met de Open Tuinen Dagen, zodat u uw bezoek aan het asiel kunt combineren met een bezoek aan de tuin van de familie Van den Oever, welke direct achter het asiel is gelegen.

Tot ziens op zaterdag 20 of zondag 21 juni.

Weidevogelbescherming in Noordwijk

D. Pekelharing

Hierbij het tweede verslag van de weidevogelgroep Noordwijk en wel over het jaar 1997. Misschien wordt het tijd om al een beetje plannen te gaan maken voor het eerste lustrum!

Het afgelopen jaar kende zoals te verwachten zowel een beetje wel en soms ook een beetje wee.

Het jaar begon met zeer strenge vorst in januari (Elfstedentocht 4 januari), maar februari en maart waren betrekkelijk zachte maanden. Op 6 maart werd in Zuid-Holland reeds het eerste kievitsei gevonden. Wat onze eigen terreinen betreft waren er enkel minpunten te verwerken. Een van de boeren die vorig

jaar met ons startte wilde onze activiteiten alleen maar verder toestaan, indien wij voor ieder nest zouden betalen.

Dit was een grote teleurstelling, daar het betreffende terrein een goed terrein was gebleken. Nu zijn er in Zuid-Holland wel enkele experimenten aan de gang, waarbij de boeren een vergoeding kunnen krijgen voor een door hen geleverd "natuurresultaat". Bij weidevogelbescherming betekent dit, dat de boeren een vergoeding ontvangen voor een bebroed weidevogelnest.

En hoe zeldzamer de soort, hoe hoger de vergoeding. In onze omgeving, waar weidevogelbescher-